



## ความเดิมตอนที่แล้ว

EP.12 ได้กล่าวถึงสิทธิการนำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินก็เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่เดิมมาเบิกค่าเช่าบ้านต่อเนื่องในท้องที่ใหม่ ตามมาตรา 18

ใน EP.13 นี้จะกล่าวถึง “**แนวทางการพิจารณาสิทธิการได้รับค่าเช่าบ้านตามมาตรา 7**”

**1** ตามนัยมาตรา 9 แห่งพระราชกฤษฎีกาค่าเช่าบ้านข้าราชการ พ.ศ. 2547 และที่แก้ไขเพิ่มเติม กำหนดว่า “ข้าราชการผู้ได้รับราชการหรือได้รับคำสั่งให้ไปรับราชการในท้องที่ใดและไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านเพราะเหตุมีเคหสถานของตนเองหรือของคู่สมรส แม้ข้าราชการผู้นั้นได้โอนกรรมสิทธิ์ในเคหสถานนั้นไป ก็ไม่ทำให้เกิดสิทธิที่จะได้รับค่าเช่าบ้านในระหว่างรับราชการในท้องที่นั้น” หรือเคหสถานนั้นเป็นสินส่วนตัวของคู่สมรสอีกฝ่ายหนึ่ง (มีอยู่ก่อนจดทะเบียนสมรส) ซึ่งข้าราชการผู้นั้นมิได้เป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ร่วมด้วยเมื่อคู่สมรสได้ขายเคหสถานนั้นไป ข้าราชการดังกล่าวอยู่ในข่ายต้องห้ามที่ทำให้ไม่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านในท้องที่นั้น

LOVE




**2** ข้าราชการที่มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้าน ถ้าสิทธิไม่เข้าพักอาศัยในบ้านพักที่ทางราชการจัดให้จะมาขอเบิกค่าเช่าบ้านไม่ได้ แต่การสิทธิบ้านพักของทางราชการดังกล่าวไม่มีผลผูกพันข้าราชการ หากบ้านพักของทางราชการทั้งหมดได้รื้อถอนไปแล้ว จนไม่มีบ้านพักที่ทางราชการจะสามารถจัดให้ ข้าราชการเข้าพักอาศัยได้ หากข้าราชการมีความจำเป็นต้องเช่าบ้าน เช่าซื้อ หรือผ่อนชำระเงินกู้ และได้อยู่อาศัยจริงก็มีสิทธิเบิกค่าเช่าบ้านจากทางราชการได้

**3** ข้าราชการมีเคหสถานของตนเองอยู่ในท้องที่ที่ย้ายมารับราชการประจำ โดยไม่มีหนี้ค้างชำระกับสถาบันการเงิน ต่อมาบ้านชำรุดทรุดโทรมมาก จึงรื้อถอนทิ้งแล้วไปกู้เงินเพื่อก่อสร้างบ้านหลังใหม่ทดแทนหลังเดิม นั้นเป็นกรณีข้าราชการได้มีเคหสถานเป็นของตนเองในท้องที่ที่รับราชการประจำ ซึ่งต้องห้ามมิให้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา 7(2) ประกอบมาตรา 9 แห่งพระราชกฤษฎีกา และในเมื่อข้าราชการไม่มีสิทธิรับค่าเช่าบ้านข้าราชการในท้องที่ที่ตนรับราชการประจำอยู่ตามมาตรา 7 ตั้งแต่ต้นแล้ว แม้ว่าข้าราชการผู้นั้นได้รับความเดือดร้อนเรื่องที่อยู่อาศัย ซึ่งมีใจความผิดของตนก็ตาม ก็ไม่มีสิทธินำหลักฐานการชำระค่าเช่าซื้อหรือค่าผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านมาเบิกค่าเช่าบ้านข้าราชการตามมาตรา 17 แห่งพระราชกฤษฎีกา

Happy Family  
Your text here



**4**  ข้าราชการผู้มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านและได้เช่าซื้อบ้านหรือผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านในท้องที่ปฏิบัติราชการประจำ แต่ยังมีได้เข้าพักอาศัยอยู่ในบ้านนั้น เนื่องจากมีเหตุจำเป็นไม่อาจเข้าพักในบ้านหลังดังกล่าวได้ หากข้าราชการผู้นั้นได้เช่าบ้านผู้อื่นเพื่ออยู่อาศัยและได้อาศัยอยู่จริงในบ้านนั้น ก็ยังคงมีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านดังกล่าวอยู่ต่อไปจนกระทั่งสิทธิได้รับค่าเช่าบ้านข้าราชการสิ้นสุดลง กล่าวคือ เมื่อข้าราชการผู้นั้นได้ย้ายเข้าไปพักอาศัยในบ้านหลังที่ตนเองเช่าซื้อหรือผ่อนชำระเงินกู้ สิทธิในการนำหลักฐานการเช่าบ้านผู้อื่นมาเบิกค่าเช่าบ้านย่อมสิ้นสุดลง



นายสม เป็นผู้ที่มีสิทธิได้รับค่าเช่าบ้าน และได้เช่าบ้านอยู่อาศัย ต่อมาได้ซื้อบ้านโดยผ่อนชำระเงินกู้เพื่อชำระราคาบ้านกับธนาคาร แต่เนื่องจากข้อเท็จจริงปรากฏว่า บ้านหลังที่นายสมซื้อ ถูกน้ำท่วมจนไม่สามารถเข้าอยู่อาศัยได้ กรณีนี้ถือว่านายสม มีเหตุจำเป็นไม่อาจเข้าพักอาศัยได้ เมื่อนายสม ยังต้องอาศัยอยู่ในบ้านหลังที่เช่า ก็ย่อมมีสิทธินำหลักฐานการเช่าบ้านผู้อื่นมาเบิกค่าเช่าบ้านได้ จนกว่านายสม จะย้ายเข้าไปอยู่อาศัยในบ้านหลังที่ตนซื้อ



แหล่งข้อมูล : ประมวลกฎหมายและระเบียบการคลัง  
คู่มือค่าเช่าบ้านข้าราชการ  
กรมบัญชีกลาง

